

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ЈЕРМЕНИЈЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Јерменије, сачињен 4. априла 2011. године, у Београду, у оригиналу на српском, јерменском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Јерменије у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ЈЕРМЕНИЈЕ

Влада Републике Србије и Влада Републике Јерменије (у даљем тексту: „стране уговорнице“);

Будући да су потписнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу, 7. децембра 1944. године;

Имајући у виду да је Република Србија потписала, дана 29. јуна 2006. године, Мултилатерални споразум о успостављању заједничког европског ваздухопловног подручја (у даљем тексту: „ЕСАА споразум“¹);

У жељи да дају свој допринос унапређењу међународног цивилног ваздухопловства;

У жељи да закључе Споразум чији је главни циљ успостављање редовног ваздушног саобраћаја између њихових односних територија и даље;

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Предмет Споразума

Стране уговорнице су сагласне да сарађују у области ваздушног саобраћаја у складу са овим споразумом, националним законодавством и стандардима међународног права.

Члан 2.

Дефиниције

За потребе овог споразума, уколико није друкчије утврђено:

а) израз „Конвенција“ означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу, 7. децембра 1944. године, и укључује сваки анекс усвојен у складу са чланом 90. Конвенције, као и сваку измену и допуну Анекса Конвенције, усвојену у складу са чл. 90. и 94, ако су обе стране уговорнице усвојиле те анексе и измене и допуне Анекса;

б) израз „надлежни орган за ваздушни саобраћај“ означава за Републику Србију – Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, а за Републику Јерменију – Генерални сектор за цивилно ваздухопловство Владе Републике Јерменије; или у оба случаја сваки други орган или лице овлашћено да обавља функције које сада обављају наведени органи;

в) израз „одређени авио-превозник“ означава авио-превозника који је одређен и овлашћен у складу са чланом 4. овог споразума;

г) израз „територија“, „ваздушни саобраћај“, „међународни ваздушни саобраћај“, „авио-превозник“ и „заустављање у некомерцијалне сврхе“ имају значења која су им одређена чл. 2. и 96. Конвенције;

¹Мултилатерални споразум између Европске Заједнице и њених држава чланица, Републике Албаније, Босне и Херцеговине, Републике Бугарске, Републике Хрватске, Бивше југословенске републике Македоније, Републике Исланд, Републике Црне Горе, Краљевине Норвешке, Румуније, Републике Србије и Мисије привремене управе Уједињених нација на Косову¹ о успостављању Заједничког европског ваздухопловног подручја

- д) израз „капацитет“, у односу на уговорени саобраћај, означава капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду, на једној линији, или делу линије;
- ђ) израз „уговорени саобраћај“ означава редовни међународни ваздушни саобраћај на линијама утврђеним у Анексу овог споразума, за превоз путника, робе и поште, одвојено или у комбинацији;
- е) израз „утврђене линије“ означава линије које су утврђене у Распореду линија у Анексу овог споразума;
- ж) израз „Анекс“ означава Анекс овог споразума или Анекс који је измењен и допуњен у складу са чланом 20. овог споразума. Анекс представља саставни део овог споразума и сва позивања на Споразум односе се и на Анекс, осим ако изричито није наведено другачије;
- з) израз „тарифа“ означава цене које се плаћају за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући и цене и услове за друге услуге које обавља авио-превозник у вези са ваздушним саобраћајем, као и накнаду и услове за агенцијске услуге, али изузимајући накнаду и услове за превоз поште;
- и) израз „накнада корисника“ означава накнаду коју надлежни органи наплаћују авио-превознику, или су дозволили наплату накнаде од авио-превозника за коришћење аеродрома, његових постројења, техничких и других средстава и услуга, као и накнаде за коришћење уређаја за ваздушну пловидбу, средстава веза и услуга.

Члан 3.

Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права утврђена овим споразумом за обављање редовног међународног ваздушног саобраћаја одређених авио-превозника државе друге стране уговорнице.
2. У складу са одредбама овог споразума, авио-превозници државе сваке стране уговорнице имају следећа права:
 - а) да лете, без слетања преко територије државе друге стране уговорнице;
 - б) да слећу на територију државе друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе;
 - в) да слећу на територију државе друге стране уговорнице у местима одређеним у Анексу уз Споразум ради укрцавања и/или искрцавања путника, робе и поште, одвојено или у комбинацији, у међународном ваздушном саобраћају, током обављања уговореног саобраћаја.
3. Одредбе из става 1. овог члана не дају право авио-превознику државе једне или друге стране уговорнице да на територији државе друге стране уговорнице укрцава путнике, пртљак, робу и пошту, који се превозе уз надокнаду између места на територији државе те стране уговорнице (каботажа).
4. Авио-превозници држава страна уговорница, који нису одређени у складу са одредбама члана 4. овог споразума, имају, такође, права наведена у ставу 2. тач. а) и б) овог члана.

Члан 4.

Одређивање авио-превозника и издавање дозвола за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да одреди једног или више авио-превозника за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, као и да повуче или измени обавештења о одређивању.
2. По пријему обавештења о одређивању и захтева одређених авио-превозника, сачињеног у одговарајућој форми и на одговарајући начин, надлежни орган за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице, уз минимална процедурална одлагања, издаје одговарајуће дозволе за обављање саобраћаја под условом да:
 - а) у случају авио-превозника кога је одредила Република Србија:
 - i) је авио-превозник основан на територији Републике Србије и има главно седиште у Републици Србији; и
 - ii) се ефикасна регулаторна контрола над авио-превозником спроводи у складу са законима и прописима који се примењују у Републици Србији; и
 - iii) је авио-превозник у потпуном или већинском власништву и под контролом Републике Србије и/или њених држављана или држава страна уговорница ЕСAA споразума или њихових држављана;
 - б) у случају авио-превозника кога је одредила Република Јерменија:
 - i) је авио-превозник основан на територији Републике Јерменије и има главно седиште у Републици Јерменији; и
 - ii) се ефикасна регулаторна контрола над авио-превозником спроводи у складу са законима и прописима који се примењују у Републици Јерменији; и
 - iii) је авио-превозник у потпуном или већинском власништву и под контролом Републике Јерменије и/или држављана Републике Јерменије.
 - в) одређени авио-превозник поступа у складу са одредбама наведеним у члану 9. (Ваздухопловна безбедност и инспекција на рампи) и члану 10. (Обезбеђивање у ваздухопловству); и
 - г) одређени авио-превозник испуњава остале услове прописане законима и прописима које за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом, примењује страна уговорница која прима обавештење о одређивању.
3. Авио-превозник одређен и овлашћен према одредбама овог члана може у свако доба да отпочне обављање уговореног саобраћаја, уколико испуњава услове предвиђене одговарајућим одредбама овог споразума.

Члан 5.

Повлачење или привремена обустава дозвола за обављање саобраћаја

1. Надлежни орган за ваздушни саобраћај сваке стране уговорнице може авио-превознику кога је одредила друга страна уговорница да повуче, привремено обустави и/или ограничи одговарајућу дозволу, када:
 - а) у случају авио-превозника кога је одредила Република Србија:
 - i) авио-превозник није основан на територији Републике Србије и нема главно седиште у Републици Србији; или

- ii) се ефикасна регулаторна контрола над авио-превозником не спроводи у складу са законима и прописима који се примењују у Републици Србији; или
 - iii) авио-превозник није у директном или већинском власништву, нити под контролом Републике Србије и/или њених држављана или држава страна уговорница ЕСАА споразума или њихових држављана;
- б) у случају авио-превозника кога је одредила Република Јерменија:
- i) авио-превозник није основан на територији Републике Јерменије и нема главно седиште у Републици Јерменији; или
 - ii) се ефикасна регулаторна контрола над авио-превозником не спроводи у складу са законима и прописима који се примењују у Републици Јерменији; или
 - iii) авио-превозник није у директном или већинском власништву, нити под контролом, Републике Јерменије и/или држављана Републике Јерменије;
- в) одређени авио-превозник не поступа у складу са одредбама наведеним у чл. 9. и 10; или
- г) одређени авио-превозник не испуњава остале услове прописане законима и прописима које за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом, примењује страна уговорница која прима обавештење о одређивању.
2. Ако непосредно повлачење дозволе, обустава права или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана није неопходно у циљу спречавања даљег кршења закона и прописа, такве мере се примењују тек после консултација са другом страном уговорницом, у складу са чланом 19. овог споразума.

Члан 6.

Примена закона и прописа

1. Закони и прописи једне стране уговорнице којима се уређује улазак, боравак или одлазак са територије њене државе ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај или ваздушни саобраћај и навигација тих ваздухоплова док су на њеној територији, примењују се и на ваздухоплове одређеног авио-превозника државе друге стране уговорнице.
2. Закони и прописи једне стране уговорнице којима се уређује улазак, боравак, транзит и одлазак са територије њене државе путника, посаде, пртљага, робе и поште ваздухопловом, укључујући и прописе који се односе на улазак, усељење, исељење, пасоше, царину, девизно пословање и здравствене мере, примењују се од стране авио-превозника државе друге стране уговорнице након уласка на територију, приликом одласка са територије или током боравка на територији државе прве стране уговорнице.
3. Ниједна страна уговорница, у примени закона и прописа предвиђених овим чланом, не даје предност свом авио-превознику, нити неком другом авио-превознику над одређеним авио-превозником друге стране уговорнице који обавља исту врсту међународног ваздушног саобраћаја.

Члан 7.

Директни транзит

Путници, пртљаг, роба и пошта у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице, који не напуштају простор на аеродрому намењен у ту сврху, подлежу само упрошћеној царинској и имиграционој контроли, осим у погледу

мера обезбеђивања и мера против насиља, ваздухопловног пиратства и кријумчарења контролисаних дрога. Пртљаг и роба у директном транзиту ослобођени су од увозних дажбина и других накнада.

Члан 8.

Признавање уверења и дозвола

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе, које је издао или признао надлежни орган за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице и чија важност још увек није истекла, признаје и надлежни орган за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, под условом да су захтеви под којима су уверења и дозволе издати или признати, једнаки или већи од минималних стандарда утврђених Конвенцијом.

2. Надлежни орган за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице задржава право да за летове преко своје територије или слетање на њеној територији, одбије да призна као важеће потврде о оспособљености и дозволе које је држављанима његове државе издао или признао надлежни орган за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице или нека друга држава.

Члан 9.

Безбедност и инспекција на рампи

1. Обе стране уговорнице могу, у свако доба, да захтевају консултације о стандардима безбедности, у свакој области која се односи на посаду ваздухоплова, ваздухоплове или њихово коришћење, које је усвојила друга страна уговорница. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана подношења захтева.

2. Ако после консултација, једна страна уговорница закључи да друга страна уговорница не одржава и не спроводи ефикасно стандарде безбедности у било којој од тих области, који су бар једнаки минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, прва страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о тим закључцима и мерама које сматра потребним за усклађивање са тим минималним стандардима, а друга страна уговорница предузима одговарајућу корективну меру. Ако друга страна уговорница не предузме одговарајућу меру у року од петнаест (15) дана, или у дужем року, који може да се договори, ствара се основ за примену члана 5. овог споразума (Повлачење или обустава дозволе за обављање саобраћаја).

3. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозник државе једне стране уговорнице у саобраћају за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу од стране овлашћених представника друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, ради провере важности докумената ваздухоплова, као и докумената посаде и видљивог стања ваздухоплова и његове опреме (даље у овом члану: „инспекција на рампи“), под условом да то не доводи до неоправданог кашњења.

4. Ако инспекција на рампи или низ инспекција на рампи дају повод за:

а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији; или

б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији;

надлежни орган за ваздушни саобраћај државе стране уговорнице чији овлашћени представници врше инспекцију на рампи, у складу са одредбама члана 33. Конвенције, може да закључи да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова или посаде тог ваздухоплова издате или признате, или захтеви према којима се тај ваздухоплов користи нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

5. У случају да приступ у циљу вршења инспекције на рампи неког ваздухоплова који користи одређени авио-превозник државе једне или друге стране уговорнице, у складу са ставом (3) овог члана, буде ускраћен од стране представника тог авио-превозника, надлежни орган за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице може да закључи да настаје озбиљна забринутост, оне врсте која је наведена у ставу (4) овог члана и да донесе закључке наведене у том ставу.

6. Надлежни орган за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице има право да одмах обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја одређеном авио-превознику државе друге стране уговорнице у случају да закључи, било на основу инспекције на рампи, низа инспекција на рампи, ускраћивања приступа ради инспекције на рампи, консултација или на други начин, да је непосредан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја авио-превозника.

7. Сваки поступак једне стране уговорнице, предузет у складу са ст. 2. и 6. овог члана, обуставља се када престану да постоје разлози за предузимање тог поступка.

Члан 10.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да обавеза да заштите цивилно ваздухопловство од незаконитих радњи представља саставни део овог споразума.

2. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухоплову, потписане у Токију 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу 16. децембра 1970. године и Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монреалу 23. септембра 1971. године и Протокола о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности међународних аеродрома, потписаног у Монреалу 24. фебруара 1988. године, Конвенције о обележавању пластичних експлозива у циљу њиховог откривања, потписане у Монреалу 1. марта 1991. године и било које друге конвенције о ваздухопловној безбедности која је обавезујућа за државе обе стране уговорнице.

3. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, путника и посада, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге претње уперене против обезбеђивања у цивилном ваздухопловству.

4. Стране уговорнице у међусобним односима поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству, које је утврдила Међународна организација цивилног ваздухопловства у Анексу уз Конвенцију, у оној мери у којој се одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству примењују на стране уговорнице и захтевају да

корисници ваздухоплова у њиховом регистру или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на њиховој територији, као и корисници аеродрома на њиховој територији, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству.

5. Свака страна уговорница се слаже да од корисника ваздухоплова може да захтева да поштује одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству, наведене у овом члану, које друга страна уговорница захтева за улазак на територију, за време доласка, боравка или одласка са територије државе те друге стране уговорнице. Свака страна уговорница обезбеђује да се на територији њене државе ефикасно примењују мере заштите ваздухоплова и прегледа путника и њиховог ручног пртљага и обављање одговарајућих прегледа посаде, пртљага, робе и залиха ваздухоплова, пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену посебних мера обезбеђивања због одређене претње.

6. У случају да се догоди инцидент, или претња инцидентом, незаконита отмица цивилног ваздухоплова, или друга незаконита радња уперена против безбедности тих ваздухоплова, путника и посада, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој олакшавањем комуникације и другим одговарајућим мерама, намењеним за брзо и безбедно окончање инцидента, или претње инцидентом.

Члан 11.

Накнаде корисника

1. Накнаде за коришћење аеродрома и других ваздухопловних постројења, које се на територији државе једне или друге стране уговорнице наплаћују одређеном авио-превознику државе друге стране уговорнице, не смеју да буду веће од накнада које се наплаћују ваздухопловима домаћих авио-превозника, који обављају сличан међународни ваздушни саобраћај.

2. Свака страна уговорница подстиче консултације између органа надлежних за наплату накнада на њеној територији и одређених авио-превозника који користе уређаје и услуге и, такође, подстиче надлежне органе или тела за наплату накнада и одређене авио-превознике да размењују потребне информације које би омогућиле тачан увид у оправданост износа накнаде, у складу са принципима изнетим у ставу 1. овог члана. Кад год је то могуће, корисници се, у разумном року, обавештавају о предлозима измена накнада, као и значајним додатним информацијама и подацима како би им се омогућило да изразе своје ставове пре измена накнада.

Члан 12.

Ослобађање од увозних дажбина, такса и накнада

1. Свака страна уговорница, на бази реципроцитета, у највећој могућој мери, у складу са националним прописима који важе на територији државе те стране уговорнице, ослобађа одређеног авио-превозника државе друге стране уговорнице од увозних дажбина, акциза, трошкова прегледа и других обавезних дажбина и накнада које се односе на ваздухоплове, гориво, мазива, потрошне техничке залихе, резервне делове, укључујући и моторе, редовну опрему ваздухоплова, залихе које су на ваздухоплову (укључујући храну, пиће, дукан и друге производе који се нуде или продају путницима за време лета), и друге предмете, као што су штампане залихе авио-карата, товарних листова, и свих штампаних материјала који на себи имају ознаку авио-превозника и уобичајене публикације авио-превозника, које се деле без надокнаде, који су намењени за коришћење или се користе

искључиво у вези са обављањем саобраћаја или одржавања ваздухоплова тог авио-превозника.

2. Ослобађање предвиђено овим чланом односи се на предмете наведене у ставу 1. овог члана, који су:

а) унети на територију државе једне стране уговорнице од стране или у име одређеног авио-превозника државе друге стране уговорнице;

б) задржани у ваздухоплову одређеног авио-превозника државе једне стране уговорнице по доласку на територију или одласка са територије државе друге стране уговорнице; или

в) унети у ваздухоплов одређеног авио-превозника државе једне стране уговорнице на територији државе друге стране уговорнице, а намењени за коришћење током обављања уговореног саобраћаја;

без обзира на то да ли се ти предмети делимично или у целости искористе на територији стране уговорнице која даје ослобађање, под условом да не буду отуђени на територији државе те стране уговорнице.

3. Редовна опрема ваздухоплова, као и материјали и залихе који се обично задржавају у ваздухоплову одређеног авио-превозника државе једне или друге стране уговорнице, могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз сагласност царинских органа државе те стране уговорнице. У том случају, исти могу бити стављени под надзор наведених органа до времена док не напусте територију државе те стране уговорнице, или се на други начин потроше у складу са царинским прописима.

Члан 13.

Пренос средстава

1. Свака страна уговорница даје одређеним авио-превозницима државе друге стране уговорнице право да, на захтев, слободно пренесу вишак прихода над трошковима које је авио-превозник остварио на територији државе те стране уговорнице продајом превозних докумената, продајом осталих споредних производа и услуга, као и камате од тих прихода (укључујући и камате на улоге положене у ишчекивању преноса), у складу са прописима о девизном пословању државе стране уговорнице на чијој територији је приход остварен.

2. Пренос се врши у било којој конвертибилној валути, у складу са прописима о девизном пословању државе стране уговорнице на чијој је територији приход остварен. Такав пренос се врши на основу званичног курса или, уколико нема званичног курса, на основу преовлађујућег курса на тржишту који важи за текућа плаћања.

3. Ако једна страна уговорница уведе ограничења на пренос вишка прихода који оствари одређени авио-превозник државе друге стране уговорнице, друга страна уговорница има право да уведе иста ограничења авио-превознику државе прве стране уговорнице.

4. У случају да постоји посебни споразум између страна уговорница о избегавању двоструког опорезивања или преносу средстава, важе одредбе тог споразума.

Члан 14.

Капацитет

1. Капацитет уговореног саобраћаја, који обављају одређени авио-превозници, одобравају надлежни органи за ваздушни саобраћај државе обе стране уговорнице, на основу принципа који гарантују правичне и једнаке могућности за одређене авио-превознике обе стране уговорнице.
2. Приликом обављања уговореног саобраћаја, одређени авио-превозници државе сваке стране уговорнице узимају у обзир интересе одређених авио-превозника државе друге стране уговорнице, како не би неоправдано штетили саобраћају који ти авио-превозници обезбеђују на читавим линијама или делу истих линија.
3. Уговорени саобраћај одређених авио-превозника држава страна уговорница у тесној је вези са захтевима јавности за превозом на одређеним линијама и има, као основни циљ, обезбеђивање капацитета при оправданом фактору оптерећења, који одговара текућим и оправдано предвиђеним захтевима за превоз путника и/или робе, укључујући и пошту, са или за територију државе стране уговорнице која је одредила авио-превозника.

Члан 15.

Тарифе

1. Надлежни орган за ваздушни саобраћај државе једне или друге стране уговорнице могу захтевати да им се поднесу на увид тарифе за обављање међународног ваздушног саобраћаја у складу са овим споразумом.
2. Без ограничења у погледу примене закона о конкуренцији и заштити потрошача у свакој страни уговорници, интервенције страна уговорница се ограничавају на:
 - а) спречавање претерано дискриминаторских тарифа или пракси;
 - б) заштиту потрошача од тарифа које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне, било због злоупотребе водеће позиције или договорених пракси авио-превозника; и
 - в) заштиту одређених авио-превозника од тарифа које су вештачки ниске због директне или индиректне помоћи и подршке државе.
3. Ниједна страна уговорница не предузима једностране мере ради спречавања увођења или продужења тарифа коју су, за обављање међународног ваздушног саобраћаја према овом споразуму, предложили за наплату, или наплаћују одређени авио-превозници државе једне или друге стране уговорнице. Ако једна или друга страна уговорница сматра да било која таква тарифа није у складу са ставовима изнетим у овом члану, она захтева консултације и обавештава другу страну уговорницу о разлозима свог незадовољства четрнаест (14) дана након што јој се тарифа достави на увид. Ове консултације се одржавају најкасније тридесет (30) дана по пријему захтева. Ако стране уговорнице постигну договор поводом тарифе за коју је достављено обавештење о неслагању, свака страна уговорница се труди да спроведе тај договор. Без таквог заједничког договора, тарифа не ступа на снагу или остаје на снази.

Члан 16.

Одобравање редова летења

1. Одређени авио-превозник једне или друге стране уговорнице подноси ред летења на сагласност надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице најкасније тридесет (30) дана пре датума отпочињања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама. Наведени редови летења морају да садрже податке о врсти саобраћаја, ваздухопловима, фреквенцијама и периоду важења, као и остале релевантне податке.
2. Свака накнадна измена одобреног реда летења се, такође, доставља на сагласност надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице.

Члан 17.

Комерцијалне активности

1. Одређени авио-превозник државе једне стране уговорнице има право да отвори своја представништва на територији државе друге стране уговорнице у циљу промоције ваздушног саобраћаја и продаје превозних докумената, као и продаје других споредних производа и пружања услуга потребних за обављање ваздушног саобраћаја, у складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице.
2. Одређени авио-превозник државе једне или друге стране уговорнице може да, у складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и запошљавање, доведу и држе на територији државе друге стране уговорнице руководеће, комерцијално, продајно, техничко, оперативно и друго особље и представнике неопходне за потребе обављања ваздушног саобраћаја.
3. Свака страна уговорница даје право сваком одређеном авио-превознику државе друге стране уговорнице да корисницима продаје саобраћајне услуге посредством својих саобраћајних докумената било директно у представништвима или преко агената на територији државе друге стране уговорнице у валути која је дозвољена законима државе те стране уговорнице.
4. Сваки одређени авио-превозник има право, на бази реципроцитета, да сам опслужује ваздухоплов на земљи на територији државе друге стране уговорнице и, по сопственом избору, да опслуживање ваздухоплова на земљи, делимично или у целости, препусте пружаоцу таквих услуга овлашћеном од стране надлежних органа државе друге стране уговорнице.
5. Одређени авио-превозник државе једне или друге стране уговорнице такође имају право да пружају услуге опслуживања на земљи другим авио-превозницима који саобраћају на истом аеродрому на територији друге државе стране уговорнице.
6. Коришћење права наведених у ст. 4. и 5. овог члана подлеже само физичким или оперативним ограничењима која проистичу као последица уважавања безбедносних аспеката аеродрома. Сва ограничења се доследно примењују, под условима који нису мање повољни од најповољнијих услова доступних било ком другом авио-превознику који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај у време увођења ограничења.

Члан 18.

Достављање статистичких података

Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне или друге стране уговорнице достављају надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на њихов захтев, оне периодичне или статистичке податке о сваком одређеном авио-превознику, који могу бити оправдано захтевани ради увида у капацитет који на утврђеним линијама обезбеђује сваки авио-превозник државе прве стране уговорнице. Подаци укључују информације које су потребне за утврђивање обима обављеног саобраћаја, као и податке о полазиштима и одредиштима обављеног саобраћаја.

Члан 19.

Консултације

1. У духу добре сарадње, надлежни органи за ваздушни саобраћај државе обе стране уговорнице оставрују повремену комуникацију, која може бити обављана усменим и писменим путем, како би обезбедили блиску сарадњу по свим питањима која могу да утичу на примену овог споразума и његовог анекса.
2. Једна или друга страна уговорница може, у свако доба, да захтева консултације у погледу тумачења, примене или измене овог споразума, или поступања у складу са одредбама овог споразума. Консултације почињу у року од шездесет (60) дана од датума када друга страна уговорница прими писани захтев, осим ако се стране уговорнице не договоре другачије.

Члан 20.

Измене

1. Измене овог споразума, о којима се договоре стране уговорнице, ступају на снагу пошто буду одобрене у складу са прописима обе стране уговорнице и потврђене разменом дипломатских нота.
2. Измене Анекса овог споразума договарају се непосредно између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница и потврђују се разменом дипломатских нота.

Члан 21.

Решавање спорова

1. Сваки спор у погледу тумачења или примене овог споразума решава се непосредним преговорима између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница. Ако надлежни органи за ваздушни саобраћај не могу да постигну договор, спор се решава дипломатским путем.
2. Ако спор не може да се реши у складу са ставом 1, на захтев једне или друге стране уговорнице спор се подноси на решавање арбитражном суду, који се састоји од три арбитра.
3. Арбитражни суд се формира ad-hoc на следећи начин:
 - а) свака страна уговорница именује по једног члана;
 - б) трећи арбитар, који је држављанин треће државе и председава арбитражним судом, именује се уз сагласност страна уговорница;

в) чланови суда именују се у року од два (2) месеца, а председавајући у року од три (3) месеца од дана када једна или друга страна уговорница обавести дипломатском нотом другу страну уговорницу о својој намери да решавање спора преда арбитражном суду.

4. Ако рокови наведени у ставу 3. не буду испоштовани, једна или друга страна уговорница, у недостатку неког другог адекватног договора, може да затражи од председника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства (ИКАО) да именује потребне чланове суда. Ако је председник држављанин једне или друге стране уговорнице, или је на неки други начин спречен да обавља своје функције, именовања обавља потпредседник Савета.

5. Арбитражни суд доноси одлуку већином гласова. Одлука је обавезујућа за стране уговорнице.

6. Свака страна уговорница сноси трошкове свог члана, као и трошкове свог представљања на суду. Трошкове председавајућег и све друге трошкове подједнако сnose стране уговорнице. Арбитражни суд сам одређују своју процедуру о свим другим питањима.

Члан 22.

Регистрација код ИКАО

Овај споразум и све измене и допуне овог споразума региструју се код Међународне организације за цивилно ваздухопловство.

Члан 23.

Усаглашеност са мултилатералним споразумима

У случају да ступи на снагу неки мултилатерални споразум који се односи на било које питање обухваћено овим споразумом, а који су прихватиле обе стране уговорнице, одредбе овог споразума и његовог Анекса се мењају како би се ускладиле са одредбама тог мултилатералног споразума.

Члан 24.

Престанак важења

Свака страна уговорница може да, у сваком тренутку, писмено обавести другу страну уговорницу, дипломатским путем, о својој намери да откаже овај Споразум. Ако такво обавештење буде дато, овај споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од дана када друга страна уговорница прими обавештење, осим ако стране уговорнице обавештење о престанку важности не повуку споразумно пре истека тог рока.

Члан 25.

Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу даном пријема последње ноте којом стране уговорнице обавештавају једна другу, дипломатским путем, да су завршиле унутрашњу процедуру за ступање споразума на снагу.

У потврду чега су, доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали овај споразум.

Сачињено у Београду, дана 4. априла 2011. године у два оригинална примерка, сваки на српском, јерменском и енглеском језику и сва три текста су аутентична. У случају разлика у тумачењу текста овог споразума, меродаван је текст на енглеском језику.

За Владу
Републике Србије

Милутин Мркоњић, с.р.

За Владу
Републике Јерменије

Артјом Мовсесијан, с.р.

АНЕКС

Споразума о ваздушном саобраћају
између Владе Републике Србије и
Владе Републике Јерменије

Распоред линија

1. Авио-превозници које је одредила Република Србија имају право да обављају ваздушни саобраћај на следећим утврђеним линијама:

Места у Србији	Места у Јерменији	Места између	Места даље
Било која места	Било која места		

2. Авио-превозници које је одредила Република Јерменија имају право да обављају ваздушни саобраћај на следећим утврђеним линијама:

Места у Јерменији	Места у Србији	Места између	Места даље
Било која места	Било која места		

Напомене:

1. Места између и места даље утврђују се накнадним договором надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

2. Одређени авио-превозници држава страна уговорница могу да опслужују сва места међуслетања и места даље, без коришћења права пете слободе.

3. Коришћење права пете саобраћајне слободе подлеже претходном договору надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

4. Приликом обављања или одржавања уговореног саобраћаја на одређеним линијама, сваки одређени авио-превозник државе једне стране уговорнице може да склапа маркетиншке договоре о сарадњи, као што је „подела кода” са:

а) авио-превозником или авио-превозницима држава страна уговорница; и

б) авио-превозником или авио-превозницима треће државе, под условом да та држава одобрава или дозвољава одговарајуће аранжмане између авио-превозника државе друге стране уговорнице и осталих авио-превозника у саобраћају за, од и преко територије те државе,

под условом да сви авио-превозници:

а) поседују одговарајућа одобрења;

б) испуњавају услове који се обично захтевају таквим договорима; и

в) у вези са продајом карата, јасно назначе купцу на месту продаје који од авио-превозника обавља саобраћај на одређеном делу линије и са којим авио-превозником или авио-превозницима купац ступа у уговорни однос.

5. Учествовање у договору „поделе кода” се не рачуна као фреквенција за авио-превозника који не обавља саобраћај.

6. Сви аранжмани „поделе кода” подлежу претходном одобрењу од стране надлежних органа за ваздушни саобраћај државе обе стране уговорнице.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.